

Byla C-271/06

Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG

prieš

Finanzamt Malchin

(Bundesfinanzhof prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – 15 straipsnio 2 punktą – Prekių eksporto už Bendrijos teritorijos atleidimas nuo mokesčių – Atleidimo nuo mokesčių sąlygų nevykdymas – Pirkėjo suklasotą eksporto rodymą – Tiekėjas, veikiantis kaip rėpatingas ir apdairus prekybininkas“

Sprendimo santrauka

Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčių sistema – Šeštojoje direktyvoje numatytas atleidimas nuo mokesčių

(Tarybos direktyvos 77/388 15 straipsnio 2 punktą)

Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčių sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos Direktyva 95/7, 15 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip nedraudžianti valstybei narei atleisti eksporto už Europos Bendrijos ribų nuo pridėtinės vertės mokesčių, kai nėra vykdytos tokio atleidimo sąlygos, tačiau apmokestinamasis asmuo dėl pirkėjo pateiktą suklasotą eksporto rodymą, net veikdamas kaip rėpatingas ir apdairus prekybininkas, negalėjo apie tai žinoti.

Šeštosios direktyvos 15 straipsnyje nustatytas mokesčių vengimo prevencijos tikslas kartais pateisina aukštus reikalavimus tiekėjams kaip pridėtinės vertės mokesčių mokėtojams. Vis dėlto trečiojo asmens sukčiavimo atveju bet koks rizikos pasidalijimas tarp tiekėjo ir mokesčių administratoriaus turi atitikti proporcingumo principą. Taip nėra tuomet, kai mokesčių schema visų atsakomybę mokėti pridėtinės vertės mokestį perkelia tiekėjui, neatsižvelgiant į tai, ar jis dalyvavo pirkėjui sukčiaujant. Iš tikrųjų yra akivaizdžiai neproporcinga dėl trečiojo asmens neteisėtų veiksmų, kuriems apmokestinamasis asmuo neturėjo jokios įtakos, negautas mokestines pajamas išsireikalausiti iš jo.

Tačiau Bendrijos teisei neprieštarauja reikalavimas, kad tiekėjas imtųsi bet kokių priemonių, kurių gali būti pagrįstai reikalaujama, kad įsitikintų, jog jo sudaromas sandoris neįtraukia jo sukčiavimo mokesčių srityje. Todėl aplinkybės, kad tiekėjas veikė sąžiningai, kad joms visų protingų priemonių, kurių galėjo imtis, ir kad jis nedalyvavo sukčiaujant, yra svarbūs veiksniai vertinant galimybę pareigoti tiekėją *a posteriori* sumokėti pridėtinės vertės mokestį.

Be to, teisinio saugumo principas draudžia, kad valstybų narė, kuri numatė eksporto už Bendrijos ribų atleidimo nuo mokesčių taikymo sąlygas, būtų nustatydamas kompetetingoms valdžios institucijoms pristatytiną dokumentą sąrašą, ir kuri iš pradžių tiekėjo pateiktus dokumentus pripažino rodymais, patvirtinančiais teisę į atleidimą nuo mokesčių, galėtų vėliau pareigoti šį tiekėją sumokėti pridėtinės vertės mokestį už tiekimą, jei taptų aišku, kad dėl pirkėjo sukčiavimo, apie kurį tiekėjas nežinojo ir negalėjo žinoti, atleidimo nuo mokesčių sąlygos nebuvo vykdytos.

(žr. 21–26, 29 punktus ir rezoliucinę dalį)

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. vasario 21 d.(*)

„Šeštoji PVM direktyva – 15 straipsnio 2 punktą – Prekių eksporto už Bendrijos teritorijos atleidimas nuo mokesčių – Atleidimo nuo mokesčių sąlygų nevykdymas – Pirkėjo suklasotą eksporto rodymas – Tiekėjas, veikiantis kaip rėpatingas ir apdairus prekybininkas“

Byloje C-271/06

dėl 2006 m. kovo 2 d. *Bundesfinanzhof* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2006 m. birželio 22 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG

prieš

Finanzamt Malchin,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai G. Arestis, (pranešėjas), E. Juhász, J. Malenovský ir T. von Danwitz,

generalinis advokatas J. Mazák,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG*, atstovaujamos advokatė V. Booten ir J. Sprado,
- Vokietijos vyriausybė, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,
- Lenkijos vyriausybė, atstovaujamos E. Oñiecka-Tamecka,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou,

susipažinęs su 2007 m. spalio 25 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada

priima šį

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? yra susij?s su 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1), iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB (OL L 102, p. 18, toliau – Šeštoji direktyva), 15 straipsnio 2 dalies išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrin?jant gin?? tarp *Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG* (toliau – *Netto Supermarkt*) ir *Finanzamt Malchin* (Malchino mokes?i? inspekcija, toliau – *Finanzamt*) d?l pastarosios atsisakymo atleisti ?mon? nuo prid?tin?s vert?s mokes?io (toliau – PVM) už 1995–1998 metus.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teis?s aktai

3 Šeštosios direktyvos 15 straipsnis „Eksporto ir panaši? sandori? bei tarptautinio transporto atleidimas nuo mokes?io“ nustato:

„Nepažeisdamos kit? Bendrijos nuostat? ir taikydamos s?lygas, kurias jos nustato siekdamos užtikrinti teising? ir s?žining? atleidimo nuo mokes?io taikym? bei užkirsti keli? galimam mokes?i? vengimui, suk?iavimui ar piktnaudžiavimui, valstyb?s nar?s nuo mokes?io atleidžia:

<...>

2) prekes, išsi?stas ar gabenamas ? paskirties viet? už šalies teritorijos, kaip apibr?žta 3 straipsnyje, rib? pirk?jo ar jo vardu, kuris n?ra ?sisteig?s šalies teritorijoje, išskyrus prekes, kurias gabena pats pirk?jas pramoginiams laivams, privatiems orlaiviams ar bet kuriai kitai asmeniniam naudojimui skirtai transporto priemonei ?rengti, apr?pinti kuro ar maisto atsargomis;

Jeigu prekes savo asmeniniame багаže vežasi keliautojai, šis atleidimas taikomas su s?lyga, kad:

- keliautojas n?ra ?sisteig?s Bendrijoje,
- prek?s gabenamos ? paskirties viet? už Bendrijos rib? dar nepra?jus tre?iam m?nesiui nuo tada, kai jos buvo ?gytos,
- bendra preki? vert?, ?skaitant prid?tin?s vert?s mokest?, didesn? už 175 (eur?) ekvivalent?, kuris nustatytas pagal Direktyvos 69/169/EEB 7 straipsnio 2 dal?, nacionaline valiuta; ta?iau valstyb?s nar?s gali atleisti nuo mokes?io prekes, kuri? bendra vert? yra mažesn? negu ši suma.

Taikant antr?j? pastraip?:

- keliautojas, ne?sisteig?s Bendrijoje, reiškia keliautoj?, kurio nuolatin? buvimo vieta arba nuolatin? gyvenamoji vieta yra už Bendrijos rib?. Šioje nuostatoje „nuolatin? buvimo vieta arba nuolatin? gyvenamoji vieta“ reiškia viet?, taip užrašyt? pase, asmens tapatyb?s kortel?je arba kituose tapatyb?s dokumentuose, pripaž?stamuose valstybi? nari?, kuri? teritorijoje ?gyjamos prek?s,
- eksportavimas ?rodomas pateikiant s?skait? fakt?r? arba kit? dokument?, kur? patvirtina muitin?, iš kurios prek?s buvo išgabentos iš Bendrijos.

Kiekviena valstyb? nar? Komisijai pateikia antspaud?, kuriuos ji naudoja tre?iosios pastraipos

antroje ?traukoje minimam patvirtinimui, pavyzdžius. Ši? informacij? Komisija perduoda kit? valstybi? nari? mokes?i? institucijoms.

<...>“

Nacionalin?s teis?s aktai

4 Tiekim? Bendrijos viduje atžvilgiu 1993 m. Apyvartos mokes?io ?statymo (Umsatzsteuergesetz 1993, BGBl. 1993 I, p. 565, toliau – UStG) 6a straipsnio 4 dalyje pateikiama nuostata d?l teis?t? l?kes?i?, kuri išd?stoma taip:

„Jeigu verslininkas laiko tiekim? neapmokestinamu, nors 1 dalyje nurodytos s?lygos n?ra ?vykdytos, tiekimas laikomas neapmokestintu, jeigu atleidimo nuo mokes?io taikymas grindžiamas neteisingais pirk?jo duomenimis ir jeigu verslininkas negal?jo suprasti, kad še duomenys yra neteisingi, net b?damas r?pestingas ir apdairus prekybininkas. Šiuo atveju pirk?jas privalo sumok?ti nesumok?t? mokest?.“

5 Vokietijos mokes?ius reglamentuojan?iuose teis?s aktuose n?ra tokios nuostatos d?l teis?t? l?kes?i?, kai kalbama apie eksport? už Bendrijos rib?.

6 Be to, 1977 m. Mokes?i? kodekso (Abgabenordnung 1977) 227 straipsnis numato:

„Mokes?i? institucijos gali visiškai arba iš dalies atleisti nuo reikalavim?, kylan?i? iš mokestini? santyki?, jeigu mokes?i? išieškojimas, atsižvelgiant ? konkretaus atvejo aplinkybes b?t? neteisingas; tokiomis pa?iomis s?lygomis gali b?ti gr?žinamos arba ?skaitomos jau sumok?tos sumos.“

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

7 *Netto Supermarkt*, kuri valdo prekybos centrus „discount“ Maklenburgo Pomeranijoje, nuo 1992 m. iki 1998 m. savo klientams gražino t?kstan?ius Vokietijos marki?, kuriuos pastarieji sumok?jo kaip PVM. Ji buvo nusprendusi j? gr?žinti tre?i?j? valstybi? pilie?iams, jeigu šie ?rodys nekomercini? kelioni? metu ?gyt? preki? eksport? už Bendrijos rib?, o toks ?rodymas yra muitin?s antspaudas, kurio viena pus? yra ant kasos ?ekio, o kita – ant muitin?s blanko; kartu pateikiamas užsienio pilie?io pasas.

8 1998 m. *Netto Supermarkt* kreip?si ? Neubrandenburgo miesto centrin? muitin? (*Hauptzollamt Neubrandenburg*) prašydama patikrinti, ar muitin?s antspaudas Nr. 73 ir juo anspauduoti muitin?s dokumentai n?ra suklastoti. Iš pradži? atsakiusi neigiamai, min?ta muitin? praneš? *Netto Supermarkt*, kad naujas tyrimas parod?, jog jos pateikti dokumentai yra suklastoti. V?liau mokes?i? išieškojimo tarnyba nustat?, kad nuo 1993 m. iki 1998 m. didel? dalis preki? eksport? patvirtinan?i? ?rodym? buvo suklastoti, Lenkijos pilie?iams pasinaudojant padirbtais muitin?s dokumentais arba pateikiant tariamus ?rodymus, užantspauduotus padirbtu anspaudu. Tod?l ši tarnyba pareikalavo *Netto Supermarkt* gražinti PVM ir ši j? sumok?jo.

9 1999 m. *Finanzamt* nurod? *Netto Supermarkt* sumok?ti papildom? PVM už 1993–1998 m., kuris atitiko ?mon?s reali? apyvart? min?tais metais.

10 2000 m. vasario 14 d. sprendimu *Finanzamt* atmet? *Netto Supermarkt* prašym? atleisti nuo *a posteriori* reikalaujamo PVM mok?jimo už min?tus metus. D?l šio sprendimo *Netto Supermarkt* pateik? skund?.

11 2000 m. geguž?s 3 d. Sprendimu *Finanzamt* min?t? skund? patenkino tik iš dalies. Ji atleido nuo PVM mok?jimo už 1993 m. ir 1994 m., nes pranešimai apie mokes?io dyd? už šiuos metus

jau nebegal?jo b?ti pakeisti, ir sumažino delpinigių už 1993–1997 metus. *Finanzamt* atmet? likusi? *Netto Supermarkt* skundo dal? nurodydama, kad ši ?mon? turi sumok?ti min?t? mokest?, nes ji negal?jo pateikti tinkamos formos eksporto ?rodym?, leidžian?i? atleisti nuo PVM. *Finanzamt* nuomone, *Netto Supermarkt* tur?jo anks?iau patikrinti eksporto ?rodym? autentiškum?; tokiu atveju, ?rodžiusi savo pakankam? r?pestingum?, ji b?t? gal?jusi išvengti suk?iavimo, kuris t?s?si kelet? met?. Be to, ji nusprend?, kad aplinkyb?, jog *Netto Supermarkt* pad?jo atskleisti suk?iavim?, neturi jokios reikšm?s šios bendrov?s mok?tino PVM dydžiui.

12 *Netto Supermarkt*, gin?ydama š? 2000 m. geguž?s 3 d. Sprendim?, pateik? skund? *Finanzgericht*, prašydama atleisti nuo *a posteriori* reikalaujamo PVM už 1995–1998 metus. *Finanzgericht* š? ieškin? atmet?.

13 Tod?l *Netto Supermarkt* pateik? kasacin? skund? *Bundesfinanzhof*, kuriame ji tvirtina, kad *Finanzgericht*, remdamasis pagal analogij? nacionaline norma d?l teis?t? l?kes?i? apsaugos, kuri taikoma sandoriams Bendrijos viduje ir kuri ?tvirtinta UStG 6 straipsnio 4 dalyje, prek? tiekim? Lenkijos pirk?jams tur?jo pripažinti neapmokestinamu. Šiame skunde *Netto Supermarkt* taip pat remiasi 1997 m. Mokes?i? kodekso 227 straipsnyje ?tvirtintu teisingumo principu.

14 Atsižvelgdamas ? teis?t? l?kes?i? apsaugos princip? *Bundesfinanzhof* mano, kad bet kuriuo atveju n?ra visiškai aišku, ar pagal Bendrijos teis? eksportas už Bendrijos teritorijos rib? gali b?ti atleidžiamas nuo mokes?io tuo atveju, kai pardav?jas, net b?damas r?pestingas ir apdairus prekybininkas, nepasteb?jo pirk?jo pateikt? eksport? patvirtinan?i? ?rodym? klastojimo, nepaisant to, kad tokio tiekimo atleidimo nuo mokes?io s?lygos objektyviai ne?vykdytos d?l, kaip yra nagrin?jamu atveju, dokument?, pateikt? patvirtinant eksport?, suklastojimo.

15 Tokiomis aplinkyb?mis *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar Bendrijos teis?s nuostatos d?l atleidimo nuo mokes?io eksporto ? tre?i?j? šal? atveju draudžia valstybei narei atleisti nuo mokes?io teisingumo sumetimais, jeigu atleidimo s?lygos n?ra ?vykdytos, ta?iau apmokestinamasis asmuo, net elgdamasis kaip r?pestingas ir apdairus prekybininkas, to nepasteb?jo?“

D?l prejudicinio klausimo

16 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar Šeštosios direktyvos 15 straipsnio 2 dalis turi b?ti aiškinama kaip draudžianti valstybei narei atleisti nuo PVM prek? eksport? už Bendrijos teritorijos rib?, jeigu tokio atleidimo s?lygos n?ra ?vykdytos, ta?iau apmokestinamasis asmuo, net elgdamasis kaip r?pestingas ir apdairus prekybininkas, to nepasteb?jo d?l pirk?jo pateikt? eksporto ?rodym? suklastojimo.

17 Kaip matyti iš Šeštosios direktyvos 15 straipsnio pirmo sakinio, valstyb?s nar?s pa?ios nustato prek? eksporto už Bendrijos rib? atleidimo nuo mokes?io s?lygas. Šioje nuostatoje taip pat pabr?žinama, jog min?tos valstyb?s nustato s?lygas, kad „užkirst? keli? galimam mokes?i? vengimui, suk?iavimui ar piktnaudžiavimui“.

18 Vis dėlto reikia priminti, kad gyvendinamos Bendrijos direktyvoms suteiktas galias valstybės narės turi laikytis bendrą principą, sudarančią Bendrijos teisinės sistemos dalį, tarp kurių yra, be kita ko, teisinio saugumo ir proporcingumo bei teisėtų lokesių apsaugos principai (žr. šiuo klausimu 1997 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Molenheide ir kt.*, C-286/94, C-340/95, C-401/95 ir C-47/96, Rink. p. I-7281, 45–48 punktus; 2006 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Federation of Technological Industries ir kt.*, C-384/04, Rink. p. I-4191, 29 punktų ir 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Elmeka*, C-181/04 – C-183/04, Rink. p. I-8167, 31 punktų).

19 Kalbant konkrečiai apie proporcingumo principą, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog pagal šį principą valstybės narės privalo turėti galimybę remtis priemonėmis, kurios, leisdamos veiksmingai pasiekti vidaus teisės tikslus, kuo mažiau prieštarautų atitinkamai Bendrijos teisės aktais nustatytiems tikslams ir principams (žr. minėto sprendimo *Molenheide ir kt.* 46 punktų ir 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Teleos ir kt.*, C-409/04, Rink. p. I-0000, 52 punktų).

20 Nors valstybės narės nustatytos priemonės turi kuo efektyviau užtikrinti valstybės išdo pajamas, šios priemonės negali viršyti to, kas yra būtina šiam tikslui pasiekti (žr. minėtą sprendimą *Molenheide ir kt.* 47 punktų ir *Federation of Technological Industries ir kt.* 30 punktų).

21 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad PVM srityje tiekėjai veikia kaip mokesčių rinkėjai valstybės išdo (žr. 1993 m. spalio 20 d. Sprendimo *Balocchi*, C-10/92, Rink. p. I-5105, 25 punktų). Šie tiekėjai turi sumokėti PVM, nepaisant to, kad šio vartojimo mokestį galiausiai turi padengti galutinis vartotojas (žr. 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Banca popolare di Cremona*, C-475/03, Rink. p. I-9373, 22 ir 28 punktus).

22 Tai yra priežastis, dėl kurios Šeštosios direktyvos 15 straipsnyje nustatytas mokesčių vengimo prevencijos tikslas kartais pateisina aukštus reikalavimus tiekėjams. Vis dėlto trečiojo asmens sukėlimo atveju bet koks rizikos pasidalijimas tarp tiekėjo ir mokesčių administratoriaus turi atitikti proporcingumo principą (minėto sprendimo *Teleos ir kt.* 58 punktas).

23 Taip nėra tuomet, kai mokesčio schema visų atsakomybę mokėti PVM perkelia tiekėjui, neatsižvelgiant į tai, ar jis dalyvavo pirkėjui sukėliaujant (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Teleos ir kt.* 58 punktų). Iš tikrųjų, kaip savo išvados 45 punkte nurodė generalinis advokatas, yra akivaizdžiai neproporcinga dėl trečiojo asmens neteisėtų veiksmų, kuriems apmokestinamas asmuo neturėjo jokios įtakos, negautas mokestines pajamas išsireikalausiti iš šio apmokestinamojo asmens.

24 Tačiau, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, Bendrijos teisei neprieštarauja reikalavimas, kad tiekėjas imtųsi bet kokių priemonių, kurių gali būti pagrįstai reikalaujama, jog įsitikintų, kad jo sudaromas sandoris neįtraukia jo sukėlimo mokesčių srityje (minėto sprendimo *Teleos ir kt.* 65 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

25 Todėl aplinkybės, kad tiekėjas veikė sąžiningai, kad jis visų protingų priemonių, kurių galėjo imtis, ir kad jis nedalyvavo sukėliaujant, yra svarbūs veiksniai vertinant galimybę pareigoti tiekėją *a posteriori* sumokėti PVM (žr. minėto sprendimo *Teleos ir kt.* 66 punktų).

26 Be to, teisinio saugumo principas draudžia, kad valstybė narė, kuri numatė eksporto už Bendrijos ribų atleidimo nuo mokesčių taikymo sąlygas, būtų nustatydamas kompetetingoms valdžios institucijoms pristatytiną dokumentų sąrašą, ir kuri iš pradžių tiekėjo pateiktus dokumentus pripažino rodymais, patvirtinančiais teisę į atleidimą nuo mokesčių, galėtų vėliau pareigoti šį tiekėjų sumokėti PVM už tiekimą, jei taptų aišku, kad dėl pirkėjo sukčiavimo, apie kurį tiekėjas nežinojo ir negalėjo žinoti, atleidimo nuo mokesčių sąlygos nebuvo vykdytos (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Teleos ir kt.* 50 punktą).

27 Iš to matyti, kad tiekėjas turi pasitikėti jo vykdomo sandorio teisėtumu, nerizikuodamas prarasti savo teisę į atleidimą nuo PVM, kai jis, kaip pagrindinė byloje, negali žinoti, net veikdamas kaip rūpestingas ir apdairus prekybininkas, jog atleidimo nuo mokesčių sąlygos iš tikrųjų nebuvo vykdytos dėl pirkėjo pateiktų suklastotų eksporto rodymų.

28 Be to, reikia pridurti, kad, priešingai nei tvirtina Vokietijos vyriausybė, Teisingumo Teismo praktika muitų teisės srityje, pagal kurią kiekvienas subjektas, negalintis rodyti, kad importo ar eksporto muitų sumažinimo sąlygos yra vykdytos, nepaisant jo sąžiningumo, turi prisiimti su tuo susijusią atsakomybę, negalima remtis tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama pagrindinė byloje, norint paneigti minėtus argumentus. Iš tikrųjų, kaip savo išvados 53 punkte nurodo generalinis advokatas, minėta teismo praktika negali būti taikoma ypač apmokestinamojo asmens, patenkančio į Šeštąją direktyvą nustatytą bendrą PVM sistemą, situacijai, nes tokios sistemos struktūra, dalykas ir tikslai labai skiriasi nuo Bendrijos muitų sistemos struktūros, dalyko ir tikslo.

29 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pateiktą prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip, kad Šeštosios direktyvos 15 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip nedraudžianti valstybei narei atleisti eksporto už Bendrijos ribų nuo PVM, kai nėra vykdytos tokio atleidimo sąlygos, tačiau apmokestinamasis asmuo dėl pirkėjo pateiktų suklastotų eksporto rodymų, net veikdamas kaip rūpestingas ir apdairus prekybininkas, negalėjo apie tai žinoti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčių sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB, 15 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip nedraudžianti valstybei narei atleisti eksporto už Europos Bendrijos ribų nuo PVM, kai nėra vykdytos tokio atleidimo sąlygos, tačiau apmokestinamasis asmuo dėl pirkėjo pateiktų suklastotų eksporto rodymų, net veikdamas kaip rūpestingas ir apdairus prekybininkas, negalėjo apie tai žinoti.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.